

ת"פ 58782/11/12 - מדינת ישראל נגד יפים חיים פרלוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 58782-11-12 מדינת ישראל נ' פרלוב ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענוז ראד
נגד

הנאשם יפים חיים פרלוב - נאשם 1
ע"י ב"כ עו"ד אדוה אלאב

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. בנובמבר 2012 הוגש כתב אישום בתיק זה נגד הנאשם דן ונגד נאשם 2, מר רזיאל פוניס, שעניינו הסתיים במסגרת צירוף שערך בתיק אחר. באוקטובר 2013 כפר הנאשם בכתב האישום, ובמאסר 2014 הוגש כתב אישום מתוקן שאף בו כפר הנאשם. התיק נקבע בפני בנובמבר 2015, לאחר שניסיונות גישור בפני מותב אחר לא עלו יפה.
2. בשנת 2016 החלה שמיעת הראיות, כשבמהלך המשפט הוחלף ייצוגו של הנאשם.
3. ביום 26.4.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. קבלת דבר בתחבולה, עבירה על סעיף 416 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה על סעיף 423 לחוק הנ"ל;
 - ג. גניבה ממעביד, לפי סעיף 391 לחוק הנ"ל^[1];
4. בהסדר הטיעון הוסכם כי התביעה תגביל את עתירתה העונשית לשנת מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 500,000 לזכות התאגיד הנפגע, תנובה. ההגנה לא הוגבלה בטיעוניה, למעט לעניין הפיצוי שהוסכם כי יופקד קודם לטיעונים לעונש.
5. במסגרת ההסדר ביקשה ההגנה להפנות עניינו של הנאשם לשירות המבחן, והתביעה לא התנגדה. הנאשם הופנה לשירות המבחן והוגשו בעניינו שלושה תסקירים - 6.11.17, 21.3.18 ו-1.8.18: השירות המליץ על מאסר בעבודות שירות, או לחילופין 300 שעות של"צ, מאסר מותנה, קנס וצו מבחן.

6. ביום 4.10.18 טענו ב"כ הצדדים לעונש:

התביעה טענה למתחם עונשי שבין 12 ועד 30 חודשי מאסר, כעונש עיקרי, ועתרה לפי ההסדר לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לצד פיצוי (שכבר שולם), מאסר מותנה וקנס.

ההגנה עתרה לענישה שיקומית של צו מבחן וצו של"צ, כהמלצת שירות המבחן.

מעשי הנאשם:

1. בתקופה הרלוונטית לאישום, היה הנאשם מנהל מחלקת תקשורת בתאגיד המזון תנובה ובין היתר היה אחראי לפעילות של תנובה מול ספקי תקשורת סלולאריים ובכלל זה מול חברת סלקום.

באותה תקופה היה מר פוניס [הנאשם 2] בעליה ומנהלה של חברת פלאקום השקעות [2003] בע"מ, אשר עסקה בין היתר במכירות ציוד חשמלי ואלקטרוני ובהתקנת ציוד קצה של מערכות טלפון סלולאריות בכלי רכב.

2. בין הנאשם לבין פוניס שררו יחסי ידידות.

3. בתקופה הרלוונטית לאישום, נכרת הסכם בין תנובה לבין חברת סלקום, לפיו תספק סלקום לתנובה ציוד קצה ומכשירי תקשורת מסוגים שונים ללא כל חיוב, ואילו תנובה תשלם לסלקום עבור ההתקשרויות שיבוצעו בציוד שסופק.

4. במספר הזדמנויות, במהלך החודשים ינואר 2009 עד יוני 2011, פנה הנאשם לנציגי חברת סלקום מכוח ההסכם וקיבל מהם מכשירי טלפון ניידים, מחשבים ניידים, טאבלטים, מודמים, מסופונים, מצלמות ונתבים ("ראוטרס"), בטענת כזב כי הציוד מיועד לתנובה. למעשה, גנב הנאשם את הציוד והעבירו לידי פוניס, תמורת סחורה בשווי כולל של כמאה אלף ₪.

5. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שנת 2009 או בסמוך לכך, התגבש חוב של תנובה לפוניס בסך של כמיליון ₪. לצורך כיסוי החוב הנ"ל, במאות רבות של הזדמנויות, החל מיום 1.1.10 ועד לחודש יוני 2011, הנפיק פוניס חשבוניות כוזבות לתנובה, באופן הנחזה להיראות כאילו סיפקה חברת פלאקום לתנובה שירותי התקנת ציוד בכלי הרכב של תנובה, ודרש מתנובה תמורה בגין חשבוניות אלה בסך כולל של מיליון ₪. הנאשם אישר מטעם תנובה תשלום נגד החשבוניות הפיקטיביות שהנפיק פוניס.

6. במעשיהם המתוארים לעיל, קיבלו הנאשמים בתחבולה מתנובה כמיליון ₪ ורשמו פרטים כוזבים במסמכי תאגיד, בכוונה לרמות את תנובה. כמו-כן, גנב הנאשם מתנובה סחורה בשווי של כמאה אלף ₪.

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחם העונש ההולם והסדר הטיעון:

1. כידוע, בית המשפט לא ידחה בנקל הסדר טיעון לעונש שמובא לאישורו, לנוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל התומכים במוסד הסדרי הטיעון, ובראשם האינטרס הציבורי שלא לכרסם במעמדו כמכשיר אכיפה ושלא לפגוע באינטרס ההסתמכות של הנאשם (ע"פ 2021/17 מצגר נ' מ.י. (2017), פסקה 11). יחד עם זאת, בית

המשפט אינו כבול להסכמות הצדדים בהסדר הטיעון לעניין העונש, ובבואו לגזור את הדין הוא רשאי ואף חייב לבחון את נאותות הסדר הטיעון אשר הובא לפניו, אם בהסדר שהוגש לפניו התקיים איזון בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש המוסכם. על מנת לקבוע אם התקיים האיזון הראוי, על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם בהסדר הטיעון אל מול העונש שהיה נגזר על הנאשם לולא הסדר הטיעון, ומהי מידת ההקלה שניתנה לו עקב הסדר הטיעון (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מ.י. (2002); ע"פ 3068/10 פלוני נ' מ.י. (2010), פסקאות 44-40); ע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מ.י. (2017); מצגר הנ"ל, פסקה 16; ע"פ 5855/15 לוגסי נ' מ.י. (2016), פסקה 11; ע"פ 512/13 פלוני נ' מ.י. (2013), פסקאות 12-18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר; קול אחר שנשמע בדברי הש' זילברטל בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מ.י. (2016) איננו אפוא עיקרה של הלכה).

2. דרך קביעתו של מתחם העונש:

א. קביעת המתחם לא תיעשה בדקדקנות הרגילה, אלא במידה המאפשרת בחינתו של הסדר הטיעון במבחן האיזון הראוי, וראו ע"פ 6943/16 גלקין נ' מ.י. (2018);

ב. כלל מעשי העבירה של הנאשם הורכבו למעשה מפעולות-עבירה רבות, שחזרו ונשנו במהלך פרק זמן ממושך. עם-זאת, יש לראות בכלל המעשים "אירוע אחד", שכן מדובר במכלול אחד של פעולות, המאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד, בפגיעה באותם ערכים ובגרימת הנזק המצטבר. כך עולה ממבחני הפסיקה, ובוודאי ממבחן "הקשר ההדוק" הבוחן את אחדותה של התכנית העבריינית גם בהתפרשות המעשים לאורך זמן (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מ.י. (2014), דברי הש' ברק-ארז; ע"פ 5834/13 פלוני נ' מ.י. (2014), שם דובר בעבירות שחזרו לאורך שנים). לעניין עבירות מרמה, ראו ע"פ 4527/14 פרינץ נ' מ.י. (2016). ייקבע אפוא מתחם עונשי אחד לכלל הפרשה, כאשר העבירות הדומיננטיות הן עבירת גניבה ממעביד וקבלת דבר בתחבולה;

3. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ומידת הפגיעה בהם:

א. העבירה של גניבה ממעביד מתייחדת בחומרתה ביחס לעבירת גניבה 'רגילה', הן מחמת קלות הביצוע על-ידי עובד הקרוב אצל רכוש מעסיקו, המחייבת הרתעה ענישתית מיוחדת, והן מחמת הפגיעה ביחסי האמון בין העובד למעסיק;

ב. העבירה של קבלת דבר בתחבולה מגינה על חופש הרצון, ובעקיפין גם על זכות הקניין;

ג. העבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד מגנה על התאגיד ועל בעליו, מחזיקי מניותיו, מפני המורשים לפעול מטעמו ומפני עובדיו - אלו הם הגורמים שיש להם את העניין והיכולת ליצור במחשכים מצגי שווא שיטעו כל גורם אחר, בין אם בתוך התאגיד ובין אם מחוץ לתאגיד, מבין אלו המסתמכים על רישומיו ודוחותיו של התאגיד. החוק הכיר בחוסר האונים של התאגיד (כאישיות מלאכותית) ביחס למנהליו ועובדיו, ולכן קבע חובות אמון שונות המוטלות על המנהלים והעובדים וייחודיות להם, כשחובת כנות הרישומים היא אחת מהם. האינטרס המוגן

בעבירה זו איננו הגנה על הציבור דווקא, אלא על התאגיד, במטרה להבטיח כי מנהלי התאגיד ועובדיו יפעלו לטובתו, וכדי לבסס את אמונם של בעלי המניות במנהלים (והשוו לאמור בסעיף 27 לע"פ 5734/91 מ.י. נ' לאומי ושות' בנק להשקעות בע"מ (1995) ובסעיפים 235-236 לע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מ.י. (2008);

ד. הנאשם ניצל את תפקידו הבכיר בתאגיד ומעל באמון מנהליו. מעשי הנאשם נעשו באופן תדיר וחוזר, בכוונת בצע, לפי תכנון מוקדם, וכשהנזק שנגרם היה גדול - כערכו לפי כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היתה אפוא גדולה;

4. הפסיקה הנוהגת בעבירות מסוג זה, בסכומי נזק קרובים או דומים, מתרכזת בעונשי מאסר, רובם לריצוי בכליאה ומיעוטם לריצוי בעבודות שירות: כך עולה אף מהפסיקה שהגישה ההגנה, ועוד ראו עפ"ג 23306-01-18 הארונאן נ' מ.י. (2018) שם נגזר עונש עיקרי של תשעה חודשי מאסר בנסיבות הקלות מאלו דכאן.

5. כללן של נסיבות מעלה כי הסדר הטיעון ראוי ומאוזן ועתירת התביעה מצויה במתחם, שראוי היה לקבעו בין 12 לבין 24 חודשי מאסר, כעונש עיקרי. לפיכך, אכבד את הסדר הטיעון והעונש ייקבע במגבלותיו.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1964, כבן 54 כיום, יליד ברית המועצות שעלה ארצה עם הוריו בשנת 1979, בהיותו כבן 15. הנאשם גרוש ואב לשני בנים שהצעיר שבהם כבן 17, מתגורר בדירה שכורה בגפו ומיום הגשת התלונה במטרה בהליך זה אינו עובד. הנאשם מוכר כנכה על-ידי משרד הביטחון משנת 1990 על רקע בעיות רפואיות שהתפתחו לכדי מחלה אונקולוגית ממנה הוא סובל עד היום אשר התפשטה והחמירה, והצריכה מספר ניתוחים וטיפולים מורכבים - ואם בזאת לא די, סובל הנאשם מריבוי מחלות ופגעים אחרים [הוגשו מטעם ההגנה מסמכים רפואיים והחלטת המוסד לביטוח לאומי מיום 1.11.18, לפיה נקבעו לנאשם 94 אחוזי נכות יציבה].

2. הנאשם התגייס לצבא ובהיותו כבן 34 יצא לפנסיה מוקדמת בדרגת רב-סרן על רקע בעיות רפואיות. כשנה לאחר שחרורו מהצבא התחיל לעבוד בחברת "תנובה" בה עבד עד לחשיפת מעשיו.

3. הנאשם אוזז במספר תארים אקדמאיים, בתחומי הנדסת אלקטרוניקה, ניהול עסקים, פילוסופיה ומדעי ההתנהגות.

4. הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לדבריו כפי שעולה מהתסקירים, פעל מתוך צורך להראות הצלחה ומסוגלות אישית ומקצועית וכדי לזכות להערכה ולשביעות רצון הממונים עליו ואחרים המשמעותיים עבורו. הנאשם ביצע את מעשיו כשהוא מתעלם מחומרת משמעותם והשלכותיהם. הנאשם חש רגשות אשמה ביחס למות אביו וההחמרה במצב הבריאותי של אמו מאחר והוא רואה קשר ישיר בין ההליכים המתנהלים נגדו לבין מצבם.

5. להערכת שירות המבחן, במהלך חייו השקיע הנאשם מאמצים לקבלת הערכה והכרה למסוגלותו העצמית מצד הסובבים אותו בפרט מצד הוריו, כדרך למלא צרכי נראות ולחיזוק ערך עצמי, לכן הוא השקיע רבות

בהתפתחות מקצועית והשכלתית. שאיפות אלה עמדו גם ברקע לביצוע העבירות.

6. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית וגילה התמדה ונכונות להירתם לטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר שינוי, המצדיק ענישה מתונה שיש בה היבטים שיקומיים, ובמיוחד בהתחשב במצבו הבריאותי.

7. לזכות הנאשם יעמדו אפוא הנתונים הבאים:

א. מאסר בכליאה עתיד לפגוע קשות בנאשם, כדין מאסר ראשון, ובמיוחד בהתחשב בגילו ובמצבו הבריאותי;

ב. מעשי העבירה וחשיפתם הובילו לפיטוריו של הנאשם ולפליטתו משוק העבודה, כך שפרנסתו היא על קצבת נכות. הנאשם מתייסר גם במחשבה, שמעשיו שנחשפו קיצרו את חייו אביו המנוח והרעו את מצבה הבריאותי של אמו תבדל"א;

ג. הנאשם הביע חרטה, וצרף מעשה למילים: על-אף מצבו הכלכלי הקשה הפקיד הנאשם פיצוי לתאגיד בסך 500,000 ₪;

ד. חרטתו של הנאשם משתקפת גם במאמציו לשיקום עצמו, בסיוע שירות המבחן, שהתרשם מהתקדמותו;

ה. אורח חייו הנורמטיבי והיצרני של הנאשם, עד לביצוע העבירות;

ו. מצבו הבריאותי של הנאשם, המתמודד עם מחלה קשה;

ז. חלוף הזמן הרב מתקופת ביצוען של העבירות שהסתיימה ביוני 2011;

ח. הנאשם נטול עבר פלילי;

8. כל אלה יובילו להקלה-רבתי בעונש, אף למטה מסף המתחם ההולם (שהיה משמש עניינו לולא הסדר הטיעון), אך לא ניתן להימנע ממאסר בנסיבות שנמנו לעיל. מחמת מצבו של הנאשם ועונש המאסר, אמנע מקנס, ולצד הפיצוי יחויב הנאשם במאסר מותנה ובהתחייבות כספית, לתוספת הרתעה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 5.6.11 ועד ליום 12.6.11, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה או כל עבירת רכוש אחרת;

ג. התחייבות בסך 10,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה או כל עבירת רכוש אחרת. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. פיצוי בסך 500,000 ₪ לזכות התאגיד הנפגע, שכבר שולם (על-דרך התחשבנות ולא באמצעות גזרות בית המשפט);

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;
- ב. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. פיקדון שהפקיד הנאשם בתיק זה, או בתיק קשור, יושב לו לאחר קבלת אישור על כניסה למאסר או לפי החלטה אחרת של בית משפט מחוזי;
- זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, ז' כסלו תשע"ט, 15 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.

העבירה נוספה לפי בקשת תיקון מוסכמת ביום 21.3.18;

[1]